

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Citation: Brorson, Hans Adolph: "Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956", i Brorson, Hans Adolph: *Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956*, 1951-56, s. 32. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brorson03grval-shoot-idm140139966539776/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Svane-Sang ; Lissabon ; Mindre digte ; Prosaskrifter ; Tillæg : Paul Diderichsen: Filologisk redegørelse. Arthur Arnholtz: Brorsons vers- og sangkunst. - 1956

Ørnen med de glubske Unger,
Krig og Oprør, Pest og Hunger,
Sig ved dette Aadsel hæfter,
Just til samme Højtids Fæst.
Fyrgetive Aar &c.

Nr. 285. - II.

1.

Her er Sang paa Juda Bierge!
Siger Zion: See! Din Gud,
Ærens Konge, er tilslæde,
Dig i Purpur-Dragt at klæde.
Ja din Brudgom og din Væрге
Bringer selv det søde Bud.
Her er Sang &c.

2.

Zion! han dig elsker meget,
Han har vundet dig i Tog.
Lad din Gield dig ikke hindre,
Og din Armod meget mindre!
Hvad han har, er nu dit eget.
Zion! Zion! troe ham dog.
Zion! han dig &c.

3, 3-5: Genklang af Mt. 24, 28: »Hvor et Aadsel er, did skal ørnene forsamles: Ørnen] den rumerske arm. — 3, 5: *just til samme Højtids Fæst*, Titus begyndte Jerusalems belejring lige før påske i året 70, se Josefus, Jødernes krig. 5. 3, 1; 5, 13, 7.

Nr. 285 — II. Original. Adventssølvne over Mt. 21, 1-9: Jesu indtog, her set som udtryk for hans frelstillbud, besvaret med menighedens lovsang. — 1, 2-6 er ment som omskrivning af Mt. 21, 8, men har genklang af Sl. 24, 7 flg. og af adventssalmen »Fryd dig, du Christi brud« i Kinges salmebog, hvor det i v. 2 hedder: »Her rider ærens konning, Gæld dig, du Zions dronning«. — 1, 2: *siger Zion*] imperativ: sig til Zion. — 1, 3: *det søde Bud*] budskabet om, at bruden skal høre dronningedragt (*Purpur*). — V. 2: *Zion, der i 1, 2 vel endnu er ment som det historiske Slon = Jerusalem*, er her gledet over til at betegne den kristne menighed. — 2, 2: *i Tog*] i felttog, i kamp. — 2, 3: *din Gield*] din syndegæld; den er ingen hindring, fordi Jesus har betalt den, Mt. 20, 28; Kol. 2, 14. — 2, 4: *Armod*] åndelig fattigdom, som netop er forudsætningen for frelsen, Mt. 5, 3.

5

3.

Hallelujah, ævig Ære
Skec dig, min Immanuel,
At dit Hierte sig ey skammer
Ved din Tienerindes Jammer;
Men den samme vilde bære,
At hun maatte lide vel.
Hallelujah! &c.

Nr. 286. - III.

1.

Op dog Zion! seer du ej
Palme-prydet Konge-Vej,
Hvor Lifs-Fyrsten drager frem,
Før sin Brud at hefte hjem? ;:
Skjønt han alt, for dig at frie,
Er paa Dødens fæle Stie;
Gaaer han dog blant Fryd og Sang.
Det var Kierlighedens Gang.

2.

Skynd dig Zion! følg ham snart
Paa hans Korsens Kirke-Fart.

3, 1: *Hallelujah*] hebr.: pris Herren, her udtalt med tonen på 3. stavelse. — 3, 2: *Immanuel*] hebr.: Gud med os, betegnelse for Jesus, Es. 7, 14; Mt. 1, 23. — 3, 5: Es. 53, 4, 12; Joh. 1, 29; 1. Pet. 2, 24; den *samme*] = den *o: din Tienerindes Jammer*. — 3, 6: *lide vel*] have det godt.
Nr. 286—III. Original. Adventssalm over Mt. 21, 1-9: Jesu indtog, her set som hans kærligheds-gang til døden og videre frem ad den vej, hvor menigheden tilbedende skal følge ham ind for hans trone i himlen. Jfr. nr. 268, 1. Grundtvig har benyttet begyndelseslinjerne og enkelte tanker til sin salme »Op dog, Zion, — 1, 3: *Lifs-Fyrsten*] Ap. 6, 3, 15, hvor Jesus kaldes *livens fyrste* (nu »livets hærskersker»). — 1, 7: Jubelen ved indtoget kan være set som udtryk for, at Jesus trods alt er på sejrsvæjen. Eller der kan være ment, at det for ham, der er paa *Dødens fæle Stie*, er et tillæg til lidelsen at måtte gå blant *Fryd og Sang*. Tilføjeisen i 1, 8: *Det var Kierlighedens Gang* kunne tale for den sidste forståelse! Også dette offer drev kærligheden ham til at bringe. — 2, 1: *snart*] hurtigt, uden tøven. — 2, 2: *hans Korsens Kirke-Fart*] Jesu vej går gennem korsets død til guds-tjenesten i himlen, jfr. nr. 352, 1, 10-12: ... *Til Himlens Helligdom. Der holde de nu Kirke-Gang Med u-ophuelig Jabel-Klang*; se også kantater, ved kirkevielsen i Kolding, s. 227.